

Mezinárodní mistrovství ČR border kolií v agility

V pátek prvního června se kynologický areál ve Zbraslavi u Brna začal plnit majiteli a příznivci border kolií s jejich miláčky. Příští den ráno mělo totiž vypuknout dvoudenní klání border kolií o titul Mistra České republiky.

Mistrovství borderek se pořádá už osmým rokem, ale dnes se od předchozích ročníků v mnohém liší. Protože někteří závodníci se věnovali jak agility, tak sportovnímu výcviku, a únava z předešlého dne se na výkonu nejednoho psa podepsala, bylo rozhodnuto tyto dvě aktivity oddělit a mistrovství protáhnout na celý víkend.

Proč ne mezinárodně?

Roku 2004 se při mistrovství České republiky pořádal Evropský pohár border kolií, kam přijelo i několik zahraničních účastníků. Větší počet startujících také umožnil sestavit několik družstev. O dva roky později Holanďané navázali na myšlenku mezinárodního závodu border kolií a uspořádali otevřené mistrovství Evropy, které nazvali Border Collie Classic. Právě díky závodům v Nizozemí, kde bylo vidět, že se v rozumných časových mezích dají zvládnout závody i se sto padesáti týmy, přišlo několik lidí na myšlenku uspořádat podobné prestižní závody i v České republice. Lví podíl na nich má nejen klub BCCCCZ jako hlavní pořadatel, ale především Míša Bakrlíková, která obětavě zajišťovala sponzory, a Honza Smoček, který vymýšlel program mistrovství a celé závody se staral, aby všechno klapalo co nejlépe. Po vzoru Holanďanů se každý, kdo doběhl běh čistě, mohl pyšnit kokardou „clean run“ - čistý běh. Do Zbraslavi nakonec dorazilo 82 týmů z Čech, Slovenska, Holandska, Belgie, Litvy, Polska a Maďarska, mezi nimi i maďarská vicemistryně světa. Z nich 33 běhalo v A1, 29 v A2 a 20 v A3. Úspěšnost jedničkových psů mezi konkurencí ostatních nebyla velká, ale několik týmů, kde už byl zkušenější psovod, se často umísťovalo na předních pozicích.

Ghost of Pinewood country

Blaze Black Chevers

Štěňatům i veteránům přístupno

Každý den se také běžel jeden běh tunely a okolo barelů pro štěňata, kterých se do desíti měsíců dostavilo deset a od desíti do osmnácti měsíců jedenáct. Je pěkné vidět mladé psy, kteří teprve objevují svoje zapálení pro agility, a i když některá mladá štěňátka měla větší zájem o psovodovu hračku nebo nohavici, jiná byl problém vůbec chytit, jak bez přestávky rotovala z tunelu do tunelu a nedbala psovodových pokynů. Některé parkúry si zase mohli zaběhnout „oldies“, psi, kteří podle nového Řádu spadají do kategorie veteránů.

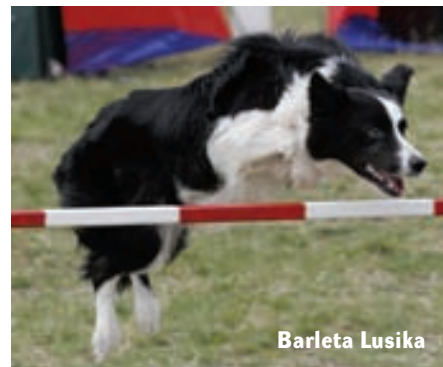
Sobota: parkúry nebyly těžké

Sobotní den se začínal na jednom parkúru zkouškami pod holandským rozhodčím Adri van den Boshem a na druhém jumpingem od Lenky Pánkové - prvním kolem speciálního závodu. „Speciální závod“ je název pro jedno agility a jumping, které se ovšem nesčítají, ale deset nejlepších z každého kola se kvalifikuje pro start ve velkém nedělním finále, kde si to ti nejlepší rozdají nanovo. Jedničkové zkoušky byly plynulé, ale zdálo se mi, že mnohem zajímavěji postavené, než je v Čechách zvykem, protože to nebylo jen prosté kolečko. Ostatní kategorie

měly parkúr ztížený. Lenčin jumping byl plynulý s několika pastmi pro rychlé psy. Většinou sedl, takže deset nejlepších se vybíralo z třinácti bezchybných.

Po těchto bězích proběhlo jejich vyhlášení, aby se pak urychlilo večerní vyhlásování odpoledních běhů, přišel čas pro první kolo běhů štěňat a pak byla prohlídka prvního kola mistrovského běhu - jumping Lenky Pánkové a zároveň agility Adri van den Boshe - 1. kolo závodu dvojic. Na prohlídku jsme měli celou hodinu, tedy šedesát minut. Je to další z inspirací Holandskem - prohlídka byla tak dlouhá, aby si téměř sto závodníků mohlo oba parkúry prohlédnout v klidu a zároveň se i naobědvat. Věřte nevěřte, někteří z nás vážně vydrželi na obou parkúrech téměř po celou povolenou dobu. Nevypadaly nijak zvlášť těžce, byly velmi plynulé. Zajímavé bylo, že ač pan Bosh ve většině svých tratí stavěl slalom tak, že se z něj pes otáčel zpět téměř o 180°, jen málokdo nechal psa slalom samostatně dodělat a nenaběhl si k následující překážce.

Že parkúry skutečně nebyly těžké, se dá poznat z výsledků - 1. kolo mistrovského

Barleta Lusika

závodu dokončilo 44 týmů, z toho 16 bez trestných bodů. První kolo závodu dvojic doběhlo 52 týmů, ale jen 10 z nich s čistým štítem. Největší problémy se objevily na zónách, především na kladině, které mnoho týmů nemá dostatečně nacvičené. Většinou je snaha o zastavování zóny, bohužel ještě starým způsobem, „křiknu na psa na zóně a snad zpomalí“. Někteří mají zóny sbíhané, které, jak bohužel předvedla hned v několika bězích vicemistryně světa Anna Eifertová, nejsou vždy spolehlivé. Mnoho týmů ale dokázalo předvést kvalitní two-on-two-off, kdy pes na povel doběhne k zóně a zastaví se

v pozici s předníma nohama na zemi a zadníma ještě na zóně. Závod dvojice nedoběhla žádná dvojice bez chyby.

Neděle za deště

V neděli se začalo běhat za vytrvalého deště. Mokra ztěžovalo psům především překonávání zónovek, někteří volili pro psa bezpečnější dráhu i za cenu časové ztráty. Naštěstí k žádnému úrazu nedošlo.

Dopoledními běhy byl jumping od Boshe Tachyon trophy a druhé kolo speciálního závodu, tentokrát agility Lenky Pánkové. Zatímco Boshův parkúr byl jedničkový a rychlý bez významnějších pastí, jak se sluší na běh, kde se borderky mají především předvést v plném letu, Lenka mimo nepříjemného točení okolo bočnice před áčkem prvek ztížila ještě tím, že pod áčko dala tunel a postavila tak závodníky před dilema, jak mají křížit, aby si pak mohli obloukem téměř přes celý parkúr doběhnout k obtížnému náběhu do slalomu. Zatímco Tachyon trophy doběhlo 58 psů a z nich 16 bez trestných bodů a 32 psů mělo postupovou rychlost vyšší než 4 m/s, ve speciálním závodu už měly týmy podstatně nižší úspěšnost - 50 procent startujících skončilo s diskvalifikací a jen osm týmů doběhlo bez trestných bodů. Po finálovém běhu štěnat o polední přestávce následovaly finálové běhy dvojice a finále mistrovství republiky. Protože se klasicky startovalo od nejhorších k nejlepším podle výsledků předchozího dne a protože oba týmy z dvojice měly pro zvýšení napínavosti startovat za sebou, byla koordinace běhů na obou parkúrech složitá a rozptylovala pozornost diváků, takže ani jednomu finále se nemohli

Ferina Bohemia Alke se svou mladou majitelkou

věnovat, jak by se slušelo.

Paní rozhodčí Pánková nám postavila parkúr z kvalifikačních závodů v Německu, kde si psi velmi snadno našli hned několik pastí. Navíc náběh do slalomu byl jeden z těch těžších a psovod měl jen malou šanci k němu doběhnout, a i když se mu to podařilo, musel ještě hlídat psa, aby mu neuhnul do tunelu. Jediná dvojice, která se parkúrem „promotala“ bez ztráty květin, byli otec a syn Nehybovi, z předchozího dne na šesté pozici. Dvě vedoucí dvojice Ayka a Tachyoni se zapsali stoprocentní diskvalifikací a třetí Farantsky sen utrpěl diskvalifikaci padesátiprocentní. Nehyba - Nehyba s Black Chevers tak celkově zvítězili před dvojicí Litevců a třetí Bohemia Alké.

Nad finále pana Boshe by zaplesalo každé srdce, které má v oblíbě těsné točení okolo bočnice, neboť hned na prvních pěti překážkách se vyskytovalo třikrát za sebou. Tam se velmi výrazně projevil časový rozdíl mezi psy, kteří jsou naučení „točit na pětíčku“, a mezi „autobusá-

ky“, kteří si udělají pěkný oblouk. Nebyla to jediné úskalí trati, velmi nepříjemná, i když většinou ne diskvalifikující, byla otočka o 180° z tunelu do „U“, kde psovodi většinou běželi po vnější straně tunelu, a pokud na psa zavolali příliš brzy, stočil se jim na špatnou stranu. To je v lepším případě stálo časovou ztrátu, v horším případě se pes rozhodl vstoupit tunel ještě zpět. Řešením mohlo být správné použití stranového povelu, na který by se pes otočil i na neočekávanou stranu, nebo samostatné provedení zóny na áčku, které stálo před touto pasáží. Jak už to tak u finálových běhů bývá, nervozita rostla a psovodi se dopouštěli i nečekaných chyb. V součtu tak obhájil své loňské vítězství Tomáš Lerl s Cannym Akumulátorem, dohromady s 3,90 trestnými body. Druhé místo si vyběhal

Vyhlášení nejlepších dvojic 1. kolo

Litevec Valciukas Algirdas a Alfa Ulybka Fortuny a na třetím místě skončila Olga Edrová s Atomic Djo od Zlatonosné říčky. Jako poslední a také jediný „singl“ běh se běželo finále speciálního závodu borderkolií. Adri van den Bosh postavil nejlepším dvaceti nominovaným velmi obtížné a nerovné agility, kde museli nejen předvést, že mají jisté zóny, spolehlivý slalom a krátké oblouky, ale že to především dokážou všechno předvést v rychlosti. Tento běh se s žádným dalším nesčítal a závodníci do něj dávali opravdu maximum. Jen pět se jich diskvalifikovalo a pět čistých psů doběhlo v rozmezí tří sekund. Díky elektronické časomíře nemůže být o pořadí pochyb, mezi Litevce Valsiukase Algirdu a Valciukiene Ernu se na druhé místo prosadil krásným během Martin Nehyba s Fibi.

Vyhlášení se kvůli zlomyslnému dešti pořádalo pod střechem a ceny byly krásné. Každý jednotlivý běh byl oceněn medailami, na Tachyon trophy se rozdávaly různě veliké plyšové borderky a za součty pěkné poháry. Putovní skleněný pohár se u mistra republiky dlouho neohřál, na podstavci se na štítek vyryje jméno mistrovského týmu a tentokrát poprvé stejné jako rok předtím.

Kateřina Lerlová

Litevec Valciukas Algirdas a Alfa Ulybka Fortuny

